

OVSG geeft een protocol van akkoord bij het voorontwerp van decreet betreffende het onderwijs XX.

Dit genummerd decreet bevat hoofdzakelijk technische bepalingen en elementen die een dringende oplossing vereisen. Hoewel dit o.i. ook het opzet is van de genummerde decreten merkten wij in het verleden vaak dat heel wat principiële kwesties op een minder gepaste manier in deze decreten werden opgenomen. OVSG hoopt dan ook dat onderwijsdecreet XX op dit vlak een breuk met het verleden betekent en dat toekomstige genummerde decreten op dezelfde leest geschoeid blijven.

Hoewel wij de inspanningen van de overheid waarderen om alle decreten jaarlijks voor 1 mei in het parlement in te dienen (los van de vraag of dit tijdstip vroeg genoeg is om een ordentelijke start van het komende schooljaar te garanderen), maken wij ons zorgen over de manier waarop men deze deadline poogt te behalen.

Net als de vorige jaren zullen verscheidene principiële kwesties nog via amendement toegevoegd worden. Wij erkennen dat hier items bij zijn die inderdaad een dringende oplossing nodig hebben en waarvoor OVSG voor sommige trouwens zelf tekstvoorstellen indiende (vb. rond capaciteit en inschrijvingsbeleid). En wij gaan ervan uit dat deze alsnog met de sociale partners worden doorgesproken zoals dat in het verleden ook al gebeurde.

Toch zou het beter zijn deze werkwijze voor uitzonderlijke en dringende situaties te houden en het decreet in zijn geheel formeel te onderhandelen.

In het **secundair onderwijs** zullen programmatieaanvragen in de toekomst binnen de twee maanden beantwoord zijn. Vroeger duurde het maanden tot instellingen uitsluitel hadden over hun aanvraag en was er na de toezegging nauwelijks tijd over voor een degelijke voorbereiding. Aan dit probleem wordt nu verholpen, tenminste wat de aanvragen betreft die voor 30 november worden ingediend.

Voor Se-n-Se opleidingen waarvoor de aanvraag tegen 30 juni wordt ingediend, verandert er echter niet veel. Pas in november zal er uitsluitel zijn of de opleiding vanaf februari mag worden ingericht.

Het **niveaudecreet deeltijds kunstonderwijs** liep ondertussen al wel wat vertraging op. De verlenging van de lopende tijdelijke projecten in afwachting van dit decreet is terecht.

Het initiatief om de wachtlijsten NT2 weg te werken door **centra voor basiseducatie en centra voor volwassenenonderwijs** tijdelijk elkaars onderwijsbevoegdheid toe te kennen, verdient o.i. een kans. Het is wel de vraag of de betrokken centra over voldoende huisvesting beschikken om de extra cursisten op te vangen. OVSG herinnert de overheid daarom aan het engagement dat zij nam ten tijde van het decreet volwassenenonderwijs om ook voor het volwassenenonderwijs de nodige infrastructuurmiddelen te voorzien.

Principieel schaaft OVSG zich achter het idee van de inrichting van **de taalexamens in de centra voor volwassenenonderwijs**. Wij kunnen ons echter niet akkoord verklaren met de manier waarop één en ander in dit decreet is uitgewerkt.

OVSG is van mening dat deze bevoegdheid ten volle aan de centra toekomt. De overheid verkiest echter een bovenstructuur te creëren waarbij de taaltoetsen centraal ontwikkeld en beheerd worden, met het argument dat de kwaliteit bewaakt moet worden. Dit ondermijnt het imago van het volwassenenonderwijs en de maatschappelijke waarde van de diploma's die er worden afgeleverd. Als de overheid zelf afnemer is, voorziet zij immers bijkomende kwaliteitsgaranties. Hoe kan zij dan van andere potentiële afnemers verwachten dat die de studiebekräftiging die afgeleverd wordt door een CVO als gelijkwaardig beschouwen met die van andere instellingen?

Wat de evaluatie van dit geheel betreft, hoopt OVSG dat ook de kosten en baten van dit systeem afgewogen worden. Enerzijds vrezen wij dat het voorziene budget niet zal volstaan om de kosten te dekken. Anderzijds vragen wij ons ernstig af of de enorme inspanningen die de centrale ontwikkeling van de taaltoetsen zal vergen, wel in verhouding staat tot het resultaat. Vooral omdat de expertise voor de ontwikkeling van deze taaltoetsen in de betrokken centra gehaald moet worden. Ons lijkt het alleszins evidentier en efficiënter om de expertise aan te wenden waar ze zit.

Tot slot stellen wij ons ook vragen bij de termijnen en de snelheid waarmee deze maatregel gerealiseerd moet worden. Principieel vinden wij het opstarten van de concrete uitvoering tijdens de formele onderhandelingen over de basisprincipes een aanfluiting van het sociaal overleg. Bovendien vrezen wij dat de snelheid waarmee één en ander werd uitgewerkt onvermijdelijk tot ondoordachte en ongelukkige keuzes heeft geleid.

Op 1 september 2009 werden de **eindtermen Frans** vastgelegd voor alle **basisscholen in Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**. Voor nieuw afgestudeerde onderwijzers behoort hun opleiding in een voldoende hoog niveau van Frans te voorzien.

Mensen met een ouder diploma mochten voor 1 september 2009 echter enkel in het Vlaamse Gewest in alle groepen van het lager onderwijs les geven. In het hoofdstedelijk gewest moest men qua kennis van het Frans aan bijkomende vereisten voldoen om in de hoogste groepen te mogen lesgeven. Om te vermijden dat deze mensen rechten zouden verliezen, voorziet men een overgangsmaatregel dat zij binnen het Vlaamse Gewest ondanks de hogere vereisten wat Frans betreft, toch over heel het lager onderwijs les mogen blijven geven. Deze mensen krijgen dit recht echter niet in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dit heeft als bizar effect dat deze mensen om leerlingen dezelfde eindtermen te laten bereiken in het ene gewest wel en in het andere niet aan bijkomende voorwaarden moeten voldoen.

Brussel, 31 maart 2010